

**[Formanden.]***Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Konvertering af Statsboligfondens hollandske Gyldenlaan.

Mødet hævet Kl. 15<sup>54</sup>.

## 17de Møde.

Torsdag den 28. Oktober Kl. 16.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Konvertering af Statsboligfondens hollandske Gyldenlaan.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 482; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 11).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

**Formanden:** Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke; hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og det stilledes Ændringsforslag sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (S. Munk):** Finansudvalget har nu haft Lejlighed til i et Samraad med Indenrigsministeren at modtage saadanne Oplysninger, at et Flertal bestaaende af Venstre, Radikale og Socialdemokrater indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Desværre har det altsaa ikke været muligt at opnaa fuld Enighed mellem de 4 Partier; de Konservative stiller et Ændringsforslag, der gaar ud paa i § 1, 2den og 3die Linie, at slette Ordene: „eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, af de senest valgte Finansudvalg.“ De tre andre Partier har ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, der sikkert vil betyde en

Realitetsforringelse af Loven. Vi kan heller ikke se, at der ved den paagældende Bestemmelse indføres noget nyt Princip i Lovgivningen, idet en tilsvarende Bestemmelse forefindes i forskellige tidligere Love. For øvrigt mener vi, at Bestemmelsen ikke skal forhindre Partiernes i i den givne Situation at faa den fornødne Tid, om det maatte ønskes, til at drøfte Sagen inden for Partierne, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om Indenrigsministeren herfra vilde bekræfte dette mit Synspunkt.

Med disse Ord skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Forslaget, som det er forelagt.

**Korsgaard:** Jeg vil gerne begynde med at understrege, at naturligvis ønsker vi Konservative saavel som andre Medlemmer, at udenlandske Laan kan betaales saa billigt som muligt. Vi er af den Mening, at der i dette Land gives mange Penge ud ufornuftigt, og at give dem ud af Landet gør jo ikke Sagen bedre, saa saadan set er der ingen Divergens. Men saa bliver Spørgsmaalet om Bemyndigelsen, hvad Nytte denne Bemyndigelse er til, og hvilken Form den bør have.

Om selve Bemyndigelsen vil jeg nu for det første gerne sige, at det er mig fuldkommen ufatteligt, at den overhovedet har nogen Realitetsinteresse. De Bankgrupper, der i givet Fald kan blive Tale om at forhandle med, kender naturligvis den politiske Stilling i dette Land, ellers er de virkelig daarligere underrettede, end de bør være; de ved, at Indenrigsministeren, selv om han ikke ligefrem er en Generaløjntant, er en General, saa naar Indenrigsministeren i givet Tilfælde gaar ind for et Arrangement af en eller anden Art, ved de saare vel, at saa lystre de Tropper, der ligger under Generalen, saa bliver det vedtaget, som han vil have det. At der derfor skulde være nogen Realitet i denne Bemyndigelse i Retning af, at man paa Grund af denne skulde kunne faa bedre Vilkaar, benægter jeg pure.

Men for det andet synes jeg egentlig, at Ministeren ligefrem svækker sin Stilling ved at sige, at naar det kommer til Stykket, kan han ikke alene. Vi andre ved jo nu, at det kan han, men han er altsaa beskeden, det vil han ikke ligefrem sige. Han ønsker altsaa at sige, at han skal til et Rigsdagsudvalg med Sagen, men det er da virkelig højst sandsynligt, at saadan noget kender disse Bankgrupper meget mindre til, saa jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at man ved at oprulle dette Spørgsmaal snarere